NORAKSTS
Lieta Nr. A 42635607
A5393-09/35

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Liepājā, 2009.gada 25.jūnijā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese S.Blūma,

piedaloties pie administratīvās atbildības sauktajai personai - *L.P.*, personas kods */personas kods/,*

2009.gada 29.maijā atklātā tiesas sēdē Lielajā ielā 4, Liepājā izskatīja *L.P.* sūdzību par Valsts vides dienesta ģenerāldirektora 2007.gada 25.septembra lēmuma Nr.G01/56P atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2007.gada 12.augustā Ventspils RVP vecākā inspektore sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.01-000294 par to, ka 2007.gada 12.augustā pulksten 14:57 transportlīdzeklis Ford, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, tumši zilā krāsā bija novietots stāvēšanai Mērsraga pagastā, Rīgas jūras līča piekrastes krasta kāpu aizsargjoslā Upesgrīvā, akciju sabiedrības „Latvijas valsts meži" atpūtas vietā, kas nav stāvlaukums. Par minēto pārkāpumu saskaņā ar Latvijas Administratīvā pārkāpuma kodeksa (turpmāk – APK) 57^3.pantu tika piemērots naudas sods Ls 35 apmērā.

[2] Valsts vides dienesta ģenerāldirektors, izskatot *L.P.* (turpmāk arī – pie administratīvās atbildības sauktā persona) iesniegumu, 2007.gada 25.septembrī pieņēma lēmumu Nr.G01/56P (turpmāk arī – Lēmums), ar kuru atstāts negrozīts Valsts vides dienesta Ventspils reģionālās vides pārvaldes 2007.gada 12.augusta administratīvā pārkāpuma protokols Nr.01-00294.

Lēmums pamatots ar turpmāk norādītiem argumentiem.

[2.1] Lēmumā norādīts, ka 2007.gada 12.augustā automašīnas Ford, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, vadītājs Baltijas jūras krasta kāpu aizsargjoslā nobrauca no vispārējās lietošanas ceļiem un novietoja automašīnu stāvēšanai. Šādi rīkojoties, automašīnas vadītājs pārkāpa Aizsargjoslu likuma 36.panta trešās daļas 6.punkta prasības, kas aizliedz krasta kāpu aizsargjoslā un pludmalē ar mehāniskajiem transportlīdzekļiem pārvietoties ārpus vispārējās lietošanas, uzņēmumu un māju ceļiem, pludmalē, meža un lauksaimniecības zemēs, ja tas nav saistīts ar šo teritoriju apsaimniekošanu vai uzraudzību. Saskaņā ar Aizsargjoslu likuma 6.panta otrās daļas 1.apakšpunktu krasta kāpu aizsargjoslas platums ir 300 metri, skaitot no vietas, kur sākas dabiskā sauszemes veģetācija. Krasta kāpu aizsargjoslas platums un tajā aizliegtās darbības ir noteiktas normatīvajos aktos, līdz ar to tie ir saistoši visām personām. Neviens nevar aizbildināties ar likumu vai Ministru kabineta noteikumu nezināšanu.

[2.2] Iestāde uzskata, ka automašīnas Ford vadītāja pārkāpums pierādīts ar lietā esošajiem fotoattēliem, kuros redzams, ka automašīna atrodas zālājā, kurš nav uzskatāms par ceļu vai ceļa kompleksā ietilpstošu teritoriju. Likuma „Par autoceļiem" 2.pantā ir teikts, ka autoceļš ir kompleksa inženierbūve, kas izmantojama transportlīdzekļu satiksmei ar noteiktu ātrumu, normatīvajos aktos paredzētām slodzēm un gabarītiem. Bez tam, fotoattēlos ir

redzams, ka, lai nokļūtu vietā, kur atradās automašīna Ford, vadītājs, neievērojot uzstādītu informatīvu apzīmējumu ,,atpūtas vieta", ir pārvietojies pa zālājā iebrauktām pēdām, nevis ceļu, turklāt apbraucis zemē ieraktus stabus.

[2.3] Lēmumā norādīts, ka, vadoties pēc lietā esošiem fotoattēliem, dabā ir iespējams viegli atšķirt stāvlaukuma robežas, jo esošajam stāvlaukumam ir atšķirīgs segums. Stāvlaukums ir grantēts un visapkārt grantētajam segumam ir zālājs.

[2.4] Lēmumā secināts, ka, veicot labojumus administratīvā pārkāpuma protokolā Nr.01-000294, Valsts vides dienesta Ventspils reģionālās vides pārvaldes vecākajai inspektorei saskaņā ar Ministru kabineta 1996.gada 23.aprīļa noteikumu Nr.154 ,,Dokumentu izstrādāšanas un noformēšanas noteikumi" 7.punktu kļūdainos ierakstus bija nepieciešams atrunāt.

2006.gada 29.novembrī spēkā stājās Vides aizsardzības likums. Administratīvā pārkāpuma protokola veidlapas tipogrāfijā tika nodrukātas pirms šis likums stājās spēkā, un atbilstoši Ministru kabineta 2006.gada 7.marta noteikumu Nr.187 ,,Kārtība, kādā noformējams administratīvā pārkāpuma protokols - paziņojums par transportlīdzekļu pārvietošanās noteikumu pārkāpšanu ārpus autoceļiem Baltijas jūras un Rīgas jūras līča piekrastes krasta kāpu aizsargjoslā, pludmalē vai īpaši aizsargājamā dabas teritorijā" pielikumā noteiktajam paraugam protokola veidlapā bija atsauce uz likumu ,,Par vides aizsardzību". Tādējādi Valsts vides dienesta Ventspils reģionālās vides pārvaldes vecākajai inspektorei bija nepieciešams veikt labojumus, lai protokolā nebūtu norādes uz spēkā neesošu tiesību normu. Atbilstoši Ministru kabineta noteikumu 1996.gada 23.aprīļa noteikumu Nr.154 ,,Dokumentu izstrādāšanas un noformēšanas noteikumi" 18.punktam, lai dokumentam būtu juridisks spēks, tajā ir jābūt šādiem rekvizītiem: 1) dokumenta autora nosaukumam; 2) dokumenta datumam; 3) dokumenta izstrādāšanas, izdošanas, pieņemšanas vai parakstīšanas vietas nosaukumam; 4) parakstam Izdarītie labojumi administratīvā pārkāpuma protokolā neatceļ tā juridisko spēku, bet labojuma neatrunāšana nav būtisks pārkāpums, kā rezultātā lēmums varētu kļūt prettiesisks. Labojot atsauci uz normatīvo aktu, nav tikušas aizskartas privātpersonas tiesības procesā, bet tieši otrādi, precīzi norādīts normatīvais akts, kurš nosaka administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanas tiesības.

[2.5] Administratīvā pārkāpuma protokolā ir norādīts pilns iestādes nosaukums „Valsts vides dienests", ar saīsinājumu „Ventspils RVP" tika norādīta Valsts vides dienesta struktūrvienība, kas nav iestāde.

Izvērtējot pārkāpuma raksturu, iestāde uzskata, ka piemērotais administratīvais sods Ls 35 apmērā ir adekvāts izdarītajam. Automašīna tika novietota aptuveni 50m no pludmales, pastāvēja iespēja automašīnu novietot izveidotā stāvlaukumā. Kāpu meža zemsedze ir trausla un īpaši jutīga pret izbraukāšanu. Izbraukāšana degradē zemsedzi, kas savukārt veicina kāpu eroziju. Aizliegums nobraukt no ceļiem ir noteikts tieši ar mērķi aizsargāt krasta kāpu reljefu un zemsedzi.

Lēmums pamatots ar Vides aizsardzības likuma 20.panta trešo daļu, LAPK 57^3.panta pirmo daļu, 231.pantu, 286.panta pirmās daļas 1.punktu, Administratīvā procesa likuma 66.pantu un 81.panta otrās daļas 1.punktu.

[3] 2007.gada 22.oktobrī Administratīvajā rajona tiesā saņemta *L.P.* sūdzība, kurā lūgts atcelt Lēmumu.

Sūdzība pamatota ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[3.1] Akciju sabiedrības (turpmāk arī – AS) ,,Latvijas valsts meži" atpūtas vietai pie vienīgā piekļūstamā ceļa nav pievienotas nevienas ceļa satiksmes aizliedzošas vai brīdinošas ceļa zīmes, kas norādītu, ka šajā vietā aizliegts iebraukt un novietot stāvēšanai transporta līdzekļus. Arī teritorijā uzstādītā automašīnu stāvvietas zīme novietota vietā, no kuras nekādā veidā nevar saprast, kur stāvvieta sākas un kur tā beidzas. Pie administratīvās atbildības

sauktajai personai nešķiet, ka viņa nebūtu ievērojusi Aizsargjoslu likuma 36.panta trešās daļas 6.punktā noteiktās prasības, jo AS ,,Latvijas valsts meži" atpūtas vieta nav nekāda pļaviņa, bet, zinot ceļa satiksmes noteikumu ceļa definīciju, šī teritorija ir ietilpstoša ceļa kompleksā.

[3.2] Protokolā ir norādīts, ka to sastādījusi Valsts vides dienesta Ventspils RVP vecākā inspektore. Ņemot vērā, ka nav norādīts pilns iestādes nosaukums, objektīvi nav saprotams, kas to izdevis. Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 74.panta pirmās daļas 1.punktu administratīvais akts nav spēkā, ja objektīvi nav saprotams, kas to izdevis.

[3.3] Pie administratīvās atbildības sauktā persona norāda, ka protokolā ir veikti labojumi, tas ir, protokola tekstā, kas iespiesta tipogrāfiski, ar korektoru ir aizkrāsota teksta daļa, kurai pa virsu ar pildspalvu ir veikts ieraksts „*Vides aizsardzības likuma 21(2)D"*. Pe administratīvās atbildības sauktā persona uzskata, ka protokols ir administratīvs akts, tas ir, ar normatīvajiem aktiem apstiprināts dokuments, kurā tipogrāfiski ir iespiesta informācija, tāpēc tajā pašrocīgi veikt labojumus ir prettiesiski.

L.P. uzskata, ka protokolam nav juridisks spēks, jo nav ievērotas Ministru kabineta 1996.gada 23.aprīļa noteikumu Nr.154 ,,Dokumentu izstrādāšanas un noformēšanas noteikumi" prasības, kas nosaka dokumenta juridiskā spēka esamību.

[3.4] Pie administratīvās atbildības sauktā persona uzskata, ka Lēmumā, ar kuru nolemts atstāt negrozītu Valsts vides dienesta Ventspils reģionālās vides pārvaldes 2007.gada 12.augusta administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.01-000294, ir vairākas nepilnības.

[3.4.1] Pie administratīvās atbildības sauktā persona norāda, ka 2007.gada 21.septembrī notika administratīvā pārkāpuma lietas Nr.01- 00294 izskatīšana, tad Lēmums bija jāpieņem tajā pašā dienā un trīs darba dienu laikā jāizsūta atbilde, bet Lēmums tika izsūtīs 2007.gada 28.septembrī, ar divu darba dienu novēlošanos.

[3.4.2] *L.P.* uzsver, ka automašīnu stāvvietas zīme, pretēji valsts noteiktām ceļu satiksmes noteikumu prasībām, ir novietota ceļa kreisajā pusē, turklāt, stāvvieta atrodas ceļa labajā pusē, kā arī stāvvietas zīmei nav pievienotas nevienas papildus zīmes, kas norādītu un padarītu uzskatāmākas stāvlaukuma robežas. Tas šajā gadījumā ir pretēji Valsts vides dienesta lēmumā rakstītajam, ka pēc lietā pievienotajām fotogrāfijām dabā ir viegli noteikt stāvlaukumu robežas. Pie administratīvās atbildības sauktā persona uzskata, ka, ņemot vērā stāvvietas zīmes nepareizo novietojumu un to, ka ceļa malā atrodas, atpūtas vieta, kuru nevar neievērot un kura atrodas aizsargjoslā, pie tās iebrauktuves būtu vai nu jānorāda, ka tā ir ietilpstoša aizsargjoslu teritorijā, vai arī pie iebrauktuves jāuzliek valstī noteiktas iebraukšanas vai stāvēšanas aizlieguma zīme. Lēmumā tiek pieminēti zemē ievietoti stabiņi, kas domāti kā brīdinoši jeb norobežojoši elementi šai teritorijai un kurus pieteicēja apbraukusi. Tāpēc iesniegumam pie administratīvās atbildības sauktā persona pievienojusi fotogrāfijas, lai vieglāk varētu saprast, ka iebrauktuves vieta ir pārāk šaura, lai būtu iesējams apbraukt stabiņus. Tāpat pie administratīvās atbildības sauktā persona uzskata, ka šiem zemē ievietotiem stabiņiem nav jāpilda un tie arī nepilda paredzēto funkciju.

[3.4.3] Pie administratīvās atbildības sauktā persona norāda, ka uz viņas iesniegumā minēto, Lēmumā nekādā veidā netiek atrunāts un sniegta atbilde, kāpēc pie AS ,,Latvijas valsts meži" atpūtas vietai vienīgā piekļūstamā ceļa nav pievienotas nevienas valsts noteiktas ceļa satiksmes aizliedzošas vai brīdinošas ceļa zīmes, kas norādītu, ka šajā vietā aizliegts iebraukt un novietot stāvēšanai transporta līdzekļus.

[3.4.4] Lēmumā norādīts, ka automašīna tika novietota aptuveni 50m no pludmales. Patiesībā Aizsargjoslu likuma 6.panta otrās daļas 1.apakšpunkts noteic, ka aizsargjosla sākas no dabiskās sauszemes veģetācijas. Pēc lietā pievienotiem foto materiāliem redzams, ka Valsts vides dienesta Ventspils reģionālās vides pārvaldes vecākā inspektore, sastādot administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.01-000294, ir vadījusies tikai pēc sava acumēra un nav mērījusi attālumu no automašīnas līdz dabiskās sauszemes veģetācijas sākumam.

[3.4.5] Pie administratīvās atbildības sauktā persona uzsver, ka protokols ir administratīvs akts, t.i., ar normatīvajiem aktiem apstiprināts dokuments, tāpēc Valsts vides dienesta Ventspils reģionālās vides pārvaldes vecākās inspektorei tajā pašrocīgi veikt labojumus, lai protokolā nebūtu norādes uz spēkā neesošu tiesību normu ir prettiesiski. Protokolam nav juridiska spēka, jo nav ievērotas Ministru kabineta 1996.gada 23.aprīļa noteikumu Nr.154 „Dokumentu izstrādāšanas un noformēšanas noteikumi" prasības, kas nosaka dokumenta juridiskā spēka esamību.

[3.4.6] Papildus *L.P.* norāda, ka Administratīvā procesa likuma 74.panta pirmās daļas 1.punkts paredz, ka administratīvais akts nav spēkā, ja objektīvi nav saprotams, kas to izdevis. Tāpēc nav saprotams, kāpēc atbildētājs uzsver, ka Administratīvā pārkāpuma protokolā ir norādīts pilns iestādes nosaukums „Valsts vides dienests", ar saīsinājumu „Ventspils RVP" tika norādīta Valsts vides dienesta struktūrvienība. Sastādot administratīvo protokolu, Valsts vides dienesta Ventspils reģionālās vides pārvaldes vecākajai inspektorei bija jānorāda pilns institūcijas nosaukums.

[4] Iestāde rakstveida paskaidrojumos tiesai norādījusi, ka pie administratīvās atbildības sauktās personas sūdzību neatzīst un lūdz to noraidīt šādu iemeslu dēļ.

[4.1] Iestāde paskaidro, ka 2007.gada 21.septembrī administratīvā pārkāpuma lieta Nr.01-000294 izskatīta netika. Valsts vides dienestā tika izskatīta administratīvā pārkāpuma lieta Nr.G01/56P, kas tika ierosināta uz *L.P.* 2007.gada 5.septembra iesnieguma pamata, ar kuru tika apstrīdēts 2007.gada Valsts vides dienesta Ventspils reģionālās vides pārvaldes 2007.gada 12.augustā pieņemtais lēmums Nr.01-000294.

[4.2] Iestāde norāda, ka administratīvā pārkāpuma protokols – paziņojums - atbilstoši Vides aizsardzības likuma 21.pantam tiek pieņemts bez personas klātbūtnes. Lai dotu iespēju *L.P.* iepazīties ar lietas materiāliem, sniegt paskaidrojumus, izteikt lūgumus, kā arī realizēt citas likumā noteiktās tiesības, iestāde uzaicināja pieteicēju 2007.gada 21.septembrī uz lietas izskatīšanu.

2007.gada 20.septembrī pie administratīvās atbildības sauktā persona telefoniski atteicās ierasties Valsts vides dienestā, paskaidrojot, ka neiebilst, lai lieta tiktu izskatīta bez viņas klātbūtnes, kā arī to, ka nevēlas sniegt papildus paskaidrojumus.

LAPK nenosaka kārtību, kādā jāizskata sūdzība, ar kuru tiek apstrīdēts personai piemērotais administratīvais sods. LAPK 276.pants par lēmuma nosūtīšanu 3 darba dienu laikā attiecas tikai uz gadījumiem, kad pirmo reizi tiek pieņemts lēmums par administratīvā soda piemērošanu. Savukārt, administratīvā pārkāpuma lieta, kas ierosināta uz personas sūdzības pamata atbilstoši LAPK 284.pantā noteiktajām prasībām, ir jāizskata mēneša laikā no sūdzības saņemšanas. Valsts vides dienests pieteicējas sūdzību saņēma 2007.gada 5.septembrī, Lēmums tika pieņemts 2007.gada 25. septembrī un 2007.gada 28.septembrī tika izsūtīts pa pastu, tādējādi atbildētājs neuzskata, ka jebkādā veidā būtu aizskartas *L.P.* tiesības uz savlaicīgu lietas izskatīšanu.

[4.3] Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" 298.26.apakšpunktā 532.zīme „Stāvvieta" noteikts, ka zīmes apakšdaļā var tikt norādīts virziens, kādā jābrauc uz stāvvietu, kas attiecas ceļa tiešā tuvumā, taču noteikumos nav noteikts, kurā ceļa pusē 532.zīme „Stāvvieta" ir jāuzstāda. Bez tam vadoties pēc lietā esošiem fotoattēliem, (attēls Nr.1) dabā ir iespējams viegli atšķirt stāvlaukuma robežas, jo esošajam stāvlaukumam ir atšķirīgs segums. Stāvlaukums ir grantēts un visapkārt grantētajam segumam ir zālājs.

[4.4] Iestāde norāda, ka autovadītājam ir jāievēro ne tikai ceļu satiksmes noteikumi, bet arī vides aizsardzības normatīvie akti, ja tie regulē transportlīdzekļu pārvietošanās kārtību. Saskaņā ar likuma „Par Saeimas, Valsts prezidenta un Ministru kabineta pieņemto aktu izsludināšanas, publicēšanas, spēkā stāšanās kārtību un spēkā esamību" 7.pantu spēkā

esošie likumi un Ministru kabineta noteikumi ir saistoši visā Latvijas teritorijā un neviens nevar aizbildināties ar to nezināšanu.

[4.5] Turklāt iestāde norāda, ka fotoattēlā Nr.2 un Nr.3 ir skaidri redzams, ka ieraktie stabiņi ir izvietoti tādēļ, lai AS ,,Latvijas valsts meži" izveidotajā atpūtas vietā nebrauktu ar automašīnām.

[4.6] Saskaņā ar Aizsargjoslu likuma 6.panta otrās daļas 1.apakšpunktu krasta kāpu aizsargjoslas platums ir 300 metri, skaitot no vietas, kur sākas dabiskā sauszemes veģetācija. Konstatējot pārkāpuma izdarīšanas faktu, tika izmantota mērlente, taču ņemot vērā pārkāpuma izdarīšanas vietas reljefu, kā arī citus dabā esošos šķēršļus, netika konstatēta automašīnas atrašanās vieta precīzi līdz centimetriem, tādēļ protokolā minēts aptuvenais attālums. Iestāde norāda, ka vadoties pēc lietā esošajiem fotoattēliem (fotoattēls Nr.4), ir skaidri redzams, ka automašīnas atrašanās vieta no sauszemes veģetācijas sākuma nepārsniedz 300m, tādēļ lēmuma pieņemšanai bija pietiekami noteikt, ka transportlīdzeklis atrodas aptuveni 50 metrus no pludmales. Bez tam pie administratīvās atbildības sauktā persona nenoliedz, ka automašīna būtu novietota krasta kāpu aizsargjoslā, bet apšauba precīzu tās atrašanās vietu.

[4.7] Atbilstoši Ministru kabineta 1996.gada 23.aprīļa noteikumu Nr.154 ,,Dokumentu izstrādāšanas un noformēšanas noteikumi" (turpmāk – Noteikumi Nr.154) 18.punktam, lai dokumentam būtu juridisks spēks, tajā ir jābūt šādiem rekvizītiem: 1) dokumenta autora nosaukumam; 2) dokumenta datumam; 3) dokumenta izstrādāšanas, izdošanas, pieņemšanas vai parakstīšanas vietas nosaukumam; 4) parakstam. Izdarītie labojumi administratīvā pārkāpuma protokolā neatceļ tā juridisko spēku, bet labojuma neatrunāšana nav būtisks pārkāpums, kā rezultātā lēmums varētu kļūt prettiesisks. Jāsecina arī, ka, labojot atsauci uz normatīvo aktu, nav tikušas aizskartas privātpersonas tiesības procesā, bet tieši otrādi - precīzāk norādīts normatīvais akts, kurš nosaka administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanas tiesības. Labojums bija nepieciešams, jo uz protokola sastādīšanas brīdi bija stājies spēkā Vides aizsardzības likums, bet likums ,,Par vides aizsardzību", uz kuru ir atsauce protokola veidlapā, bija zaudējis spēku.

[4.8] Atbilstoši Administratīvā procesa likuma 1.panta pirmajai daļai iestāde ir tiesību subjekts, tā struktūrvienība vai amatpersona, kurai ar normatīvo aktu vai publisko tiesību līgumu piešķirtas noteiktas valsts varas pilnvaras valsts pārvaldes jomā. Administratīvo aktu (administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.01-000294) saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 231.panta otrās daļas 3.punktu iestādes vārdā tiesības izdot ir Valsts vides dienesta inspektoriem, tādējādi Valsts vides dienesta vecākajai inspektorei, sastādot administratīvo aktu, nav obligāti jānorāda struktūrvienība, kuras pakļautībā viņa atrodas. Saīsinot struktūrvienības nosaukumu, objektīvi ir saprotams, kāda iestāde ir izdevusi administratīvo aktu, jo iestāde ir Valsts vides dienests, kura pilns (nesaīsināts) nosaukums ir norādīts protokolā - paziņojumā. Turklāt protokolā ir norādīta precīza adrese, tālruņa numurs uzziņām un sūdzības iesniegšanai.

[5] Pie administratīvās atbildības sauktā persona tiesas sēdē savu prasījumu uzturēja, sniedzot paskaidrojumus, kas balstījās uz sūdzībā ietvertajiem argumentiem, papildus norādot, ka stāvlaukumā bija ļoti daudz mašīnu, tur nebija vietas un tas traucēja novērtēt situāciju. Atzīst, ka transportlīdzeklis tika novietots neatļautā vietā, kā arī to, ka pabraukusi garām stāvvietas zīmei, bet nezināja, ka izdarījusi administratīvu pārkāpumu.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, izvērtējot lietas materiālus kopumā, noklausoties pie administratīvās atbildības sauktās personas paskaidrojumus, atzīst, ka sūdzība nav pamatota un ir noraidāma.

[7] Tiesa konstatē šādus lietas faktiskos apstākļus.

[7.1] 2007.gada 12.augustā Valsts vides dienesta (turpmāk arī – VVD) Ventspils reģionālās vides pārvaldes vecākā inspektore sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.01-000294 (turpmāk – protokols), ar kuru transportlīdzekļa Ford, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, vadītājai saskaņā ar LAPK 57^3.pantu piemērots naudas sods Ls 35 apmērā *(lietas 7.lapa).*

[7.2] 2007.gada 5.septembrī *L.P.*, nepiekrītot VVD Ventspils reģionālās vides pārvaldes vecākās inspektores sastādītajam administratīvā pārkāpuma protokolam, iesniegusi apstrīdēšanas iesniegumu VVD ģenerāldirektoram *(lietas 28.lapa).*

[7.3] VVD ģenerāldirektors 2007.gada 25.septembrī, izskatot *L.P.* iesniegumu par VVD Ventspils reģionālās vides pārvaldes vecākās inspektores sastādīto administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.01-000294, pieņēma Lēmumu, ar kuru atstāts negrozīts Valsts vides dienesta Ventspils reģionālās vides pārvaldes 2007.gada 12.augusta administratīvā pārkāpuma protokols Nr.01-00294 *(lietas 12.-14.lapa).*

[8] Pie administratīvās atbildības sauktajai personai par Aizsargjoslu likuma 36.panta trešās daļas 6.punkta prasību pārkāpumu saskaņā ar LAPK 57^3.pantu piemērots administratīvais sods - naudas sods Ls 35 (trīsdesmit piecu latu) apmērā.

LAPK 57^3.pants (2005.gada 15.septembra likuma redakcijā) noteic, ka par mehānisko transportlīdzekļu pārvietošanās, tajā skaitā stāvēšanas vai apstāšanās noteikumu pārkāpšanu Baltijas jūras un Rīgas jūras līča piekrastes krasta kāpu aizsargjoslā, pludmalē vai īpaši aizsargājamā dabas teritorijā – uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no divdesmit līdz piecdesmit latiem.

Savukārt Aizsargjoslu likuma 36.panta trešās daļas 6.punkts noteic, ka krasta kāpu aizsargjoslā un pludmalē aizliegts ar mehāniskajiem transportlīdzekļiem pārvietoties ārpus vispārējās lietošanas, uzņēmumu un māju ceļiem, pludmalē, meža un lauksaimniecības zemēs, ja tas nav saistīts ar šo teritoriju apsaimniekošanu vai uzraudzību.

[9] Saskaņā ar LAPK 9.pantu par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

[9.1] Lai personu varētu saukt pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 57^3.pantu, jākonstatē šī administratīvā pārkāpuma objektīvā puse, proti, vai *L.P.* bija novietojusi transportlīdzekli Ford, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, Mērsraga pagastā, Rīgas jūras līča piekrastes krasta kāpu aizsargjoslā Upesgrīvā. Līdz ar to tiesai jāvērtē, vai ar lietā esošajiem pierādījumiem apstiprinās tas, ka pie administratīvās atbildības sauktā persona bija Baltijas jūras krasta kāpu aizsargjoslā nobraukusi no vispārējās lietošanas ceļiem un novietojusi transportlīdzekli stāvēšanai un ir ievērojusi minētajā vietā izvietotās ceļa zīmes.

Turklāt pie administratīvās atbildības sauktā persona norāda, ka protokolā veikti labojumi un objektīvi nav saprotams, kas to izdevis, līdz ar to saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 74.panta pirmās daļas 1.punktu šāds administratīvais akts nav spēkā esošs.

Līdz ar to tiesai jāpārbauda, vai protokolā konstatētie trūkumi ir atzīstami par tik būtiskiem, ka šī iemesla dēļ protokols būtu atceļams.

[9.2] Saskaņā ar LAPK 243.pantu par pierādīšanas līdzekļiem, ar kuriem var konstatēt faktus, uz kuru pamata institūcijas nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā, kalpo protokols par administratīvo pārkāpumu, personas paskaidrojumi, kuru sauc pie administratīvās atbildības, cietušā un liecinieku liecības, [..], citi dokumenti, kā arī pārkāpumus fiksējošie tehniskie līdzekļi (foto u.tml.).

Tātad, par pierādījumiem šajā lietā var kalpot administratīvā pārkāpumu protokols *(lietas 7.lapa),* kā arī foto attēli, kas pievienoti lietas materiāliem *(lietas 15., 16.,30.-33.lapa).*

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 154.panta pirmo daļu tiesai jāvērtē esošie pierādījumi, vadoties no savas iekšējās pārliecības, kas pamatojas uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, kā arī vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un taisnības principiem.

[9.3] No lietas materiāliem tiesa konstatē, ka fotoattēlā Nr.1 *(lietas 30.lapa)* ir redzams stāvlaukums, kuram ir grantēts segums un apkārt grantētajam segumam ir zālājs. Ceļa kreisajā pusē uzstādīta 532.zīme „Stāvvieta". Kreisajā pusē aiz attēlā redzamā stāvlaukuma zālājā novietota zīme „Atpūtas vieta" (fotoattēls Nr.2) *(lietas 31.lapa).* No fotoattēla Nr.2 redzams, ka iebraucamā ceļa labajā pusē novietota zīme „Atpūtas vieta" un uz ceļa zemē ievietoti stabiņi, lai tālāk nebrauktu ar automašīnām. Kā redzams no fotoattēla Nr.3 *(lietas 31.lapa)* zemē ieraktie stabiņi ir izņemti un nolikti ceļa malā. Savukārt fotoattēlos, kas atrodas lietas 32. un 33.lapā un uzņemti 2007.gada 12.augustā, redzams, ka netālu no pludmales kāpu zonā novietots stāvēšanai transportlīdzeklis tumši zilā krāsā ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/.

Tiesa secina, ka, lai nokļūtu līdz kāpu zonai, kur pie administratīvās atbildības sauktā persona bija novietojusi transportlīdzekli, viņai bija jāaizbrauc garām stāvlaukumam, jābrauc pa zālāju, tad jānogriežas pa kreisi un apbraucot zemē ierakstos stabiņus jāiebrauc atpūtas vietā. Tādējādi, tiesas ieskatā, ar lietā esošajiem pierādījumiem ir pierādīts, ka pie administratīvās atbildības sauktā persona bija novietojusi transportlīdzekli Ford, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, piekrastes krasta kāpu aizsargjoslā. Tiesas sēdē pie administratīvās atbildības sauktā persona paskaidroja, ka, iebraucot atpūtas vietā, zemē ierakto stabiņu nav bijis un apstiprināja, ka fotoattēlos redzama viņas automašīna, kā arī atzina, ka tā bija novietota neatļautā vietā *(lietas 45.lapa otrā puse)*.

Atbilstoši Aizsargjoslu likuma 6.panta otrās daļas 1) apakšpunktam krasta kāpu aizsargjoslas platums ir 300 metri, skaitot no vietas, kur sākas dabiskā sauszemes veģetācija. Kā jau minēts iepriekš, no fotoattēla, kas atrodas lietas 32.lapā, redzams, ka pie administratīvās atbildības sauktā persona transportlīdzekli novietojusi netālu no jūras un redzams, ka transportlīdzekļa atrašanās vieta no sauszemes veģetācijas sākuma nepārsniedz 300 metrus. Tādējādi tiesas ieskatā, lai personu sauktu pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 57^3.pantu, pietiekami konstatēt, ka transportlīdzeklis novietots šajā krasta kāpu aizsargjoslā.

Ņemot vērā šajā punktā konstatēto un Aizsargjoslu likuma 36.panta trešās daļas 6.punktā noteikto [8], tiesa konstatē, ka iestāde pamatoti pie administratīvās atbildības sauktajai personai sastādīja protokolu un piemēroja administratīvo sodu saskaņā ar LAPK 57^3.pantu .

[9.4] Tiesa noraida kā nepamatotus pie administratīvās atbildības sauktās personas iesniegumā un sūdzībā norādītos argumentus, ka: 1) AS „Latvijas valsts meži" atpūtas vietai pie ceļa nav uzstādītas aizliedzošas vai brīdinošas zīmes un 2) no 532.zīmes „Stāvvieta" nav saprotams, kur sākas un kur beidzas stāvvieta, turpmāk norādīto apsvērumu dēļ.

Kā redzams no fotoattēla Nr.2 ceļa labajā pusē novietota zīme „Atpūtas vieta" un zemē ierakti trīs stabiņi, savukārt fotoattēlā Nr.3 redzams, ka divi stabiņi ir izņemti – tādējādi pa ceļu atpūtas vietā var iebraukt automašīna. Kā tiesas sēdē norādīja pie administratīvās

atbildības sauktā persona, uz šo vietu viņa ir braukusi vairākkārt un paskaidroja, ka stabiņus jebkurš var izņemt ārā. Tiesas ieskatā zemē ieraktie stabiņi nepārprotami norāda, ka tie izvietoti, lai atpūtas vietā nebrauktu automašīnas un apstāklis, ka citas personas stabiņus izņēmušas, nerada tiesības *L.P.* iebraukt atpūtas vietā, zinot, ka citkārt stabiņi ir ierakti zemē, kas nozīmē, ka automašīnām iebraukt šajā vietā nav atļauts. Līdz ar to tiesa piekrīt iestādes norādītajam argumentam, ka autovadītājam ir jāievēro ne tikai ceļu satiksmes noteikumi, bet arī vides aizsardzības normatīvie akti, ja tie regulē transportlīdzekļu pārvietošanās kārtību. Tiesa pievienojas iestādes norādītajam, ka saskaņā ar likuma „Par Saeimas, Valsts prezidenta un Ministru kabineta pieņemto aktu izsludināšanas, publicēšanas, spēkā stāšanās kārtību un spēkā esamību" 7.pantu spēkā esošie likumi un Ministru kabineta noteikumi ir saistoši visā Latvijas teritorijā un neviens nevar aizbildināties ar to nezināšanu.

Attiecībā par 532.zīmes „Stāvvieta" izvietošanu, tiesa konstatē, ka Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – CSN) 298.26.apakšpunktā 532.zīme „Stāvvieta" noteikts, ka zīmes apakšdaļā var tikt norādīts virziens, kādā jābrauc uz stāvvietu, kas attiecas ceļa tiešā tuvumā, bet nav noteikts, kurā ceļa pusē šī zīme jānovieto. No fotoattēla Nr.1 ir redzams, ka stāvlaukumam ir atšķirīgs segums un apkārt stāvlaukumam ir zālājs. Līdz ar to, tiesas ieskatā, ir iespējams atšķirt stāvlaukuma robežas. Pie administratīvās atbildības sauktā persona tiesas sēdē norādīja, ka stāvlaukumā bija ļoti daudz mašīnu un tur nebija vietas *(lietas 45.lapa otrā puse).* Līdz ar to secināms, ka pie administratīvās atbildības sauktā persona bija novērtējusi stāvlaukuma robežas un norādītais arguments nav pamatots.

[9.5] Par *L.P.* norādīto argumentu, ka saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 74.pantu protokols nav atzīstams par spēkā esošu, jo tajā veikti labojumi un objektīvi nav saprotams, kas to izdevis, tiesa norāda sekojošo.

No protokola redzams, ka to sastādījusi Valsts vides dienesta Ventspils RVP vecākā inspektore, tādējādi tiesa secina, ka minētais pie administratīvās atbildības sauktās personas arguments noraidāms kā nepamatots. No protokola ir saprotams, kāda iestāde to izdevusi – Valsts vides dienests. Ventspils RVP ir struktūrvienības - Ventspils reģionālās vides pārvaldes saīsinājums. Protokolā ir norādīta adrese un telefona numurs uzziņām. LAPK 231.panta otrās daļas 3.punkts noteic, ka izskatīt administratīvo pārkāpumu lietas un uzlikt administratīvos sodus vides aizsardzības valsts iestāžu vārdā ir tiesīgi Valsts vides dienesta un Dabas aizsardzības pārvaldes valsts vides inspektori. Tiesa konstatē, ka protokolā ir veikts neatrunāts labojums – protokolā rokrakstā ierakstīts – Vides aizsardzības likums 21 (2) D. Kaut arī tiesa konstatē, ka protokolā veikts neatrunāts labojums, šis pārkāpums automātiski nerada protokola atzīšanu par prettiesisku.

Administratīvā apgabaltiesa 2007.gada 29.janvāra lēmumā, lietā Nr.A3890-07, norādījusi, ka „jebkurš administratīvā akta trūkums (ja tāds tiek konstatēts) pats par sevi nav atzīstams par būtisku un tādējādi automātiski nerada administratīvā akta atzīšanu par prettiesisku. Administratīvā akta neatbilstības (ja tāda ir) tiesību normām būtiskums ir vērtējams kopsakarā ar konkrētās lietas apstākļiem. Turklāt ir vērtējama tā ietekme uz rezultātu (vai tas (ja tāds ir) ir novedis pie nepareiza rezultāta)".

Tiesību teorijā, kā arī administratīvo tiesu praksē atzīts, ka procesuālie pārkāpumi tiek iedalīti būtiskajos un nebūtiskajos pārkāpumos un ka procesuālu pārkāpumu dēļ administratīvais akts ir atceļams tikai tad, ja attiecīgais procesuālais pārkāpums ietekmē arī administratīvo aktu pēc būtības, tas ir, ja ir iespējama cēloņsakarība starp procesuālās normas pārkāpumu un procesa rezultātu (vairāk sk.: J.Briede. Administratīvā akta tiesiskums // Latvijas Vēstnesis. Jurista vārds. 2004. gada 23. marts, Nr. 11).

Tiesa, izvērtējot protokolu kopsakarā ar lietas materiālos esošajiem dokumentiem, nekonstatē tādus būtiskus trūkumus vai pārkāpumus, kuri būtiski ietekmētu protokola tiesiskumu, kādēļ būtu apšaubāms *L.P.* piemērotais administratīvais sods.

[11] Tiesa, izvērtējot *L.P.* saukšanu pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 57^3.pantu, atzīst, ka iestāde ir pierādījusi pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, konstatējusi visus nepieciešamos faktus un pamatoti saukusi *L.P.* pie administratīvās atbildības. Piemērotais naudas sods – Ls 35 uzskatāms par samērīgu un atbilstošu. Līdz ar to tiesa atzīst pārsūdzēto Lēmumu par tiesisku un pamatotu, bet pie administratīvās atbildības sauktās personas sūdzību par nepamatotu un tādēļ noraidāmu.

[12] Procesuālās ekonomijas nolūkos tiesa nevērtē pārējos pie administratīvās atbildības sauktās personas norādītos argumentus, jo tie nevar ietekmēt tiesas nolēmumu pēc būtības.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz LAPK 286.panta pirmās daļas 1.punktu, Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, 289.-290.pantu un 291.panta pirmo daļu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

noraidīt *L.P.* sūdzību par Valsts vides dienesta ģenerāldirektora 2007.gada 25.septembra lēmuma Nr.G01/56P atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā 20 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Liepājas tiesu namā Lielajā ielā 4, Liepājā.

Spriedums sastādīts 2009.gada 25.jūnijā.

Tiesnese (paraksts) S.Blūma

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas
tiesnese S.Blūma

Liepājā, 2009.gada 25.jūnijā